

Açmadığı Kapi Yoktur Yüce Rabbimin

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 25 Ekim 2024

İki nefes arası yalnızlığım en çok da nefsin ölümü ile mutlandığım o dik yokuş ve başım dimdik gerçi yorgunluğum da ayan beyan ama ve yüzümden okunurken yazmaya durduğum tüm şiirler beyhude olduğunu söylese de birileri umudun izinde tutuklu kaldığım sevginin gizinde ve iman gücümle ayaktayım dimdik elbet O, ol dediği müddetçe olmazın oluru ne varsa yeter ki kabul etsin yüce Huda tüm dualarımı.

Sözcükler inisiyatif gerektiren.

İki büklüm imgeler şiire hükmeden

Beti benzi atmış yalan yeminler

Ve işte ruhun kırbacı iken asalet

Devrik cümlelerin de tozunu dumanına kattığım

Ne sadece ibaret

Bir harareten

Ne de ihanet

Ettiğimdir koruyucu melekler

Ve destursuz dalan kimse yüreğime

Kininde değil

Kilinde saklı bir rehavet

Ansızın da hâsil oldu mu tevafuk

Yüklü yolculuğumda

Kimse b/ağlayan basiretimi

Asla da değil umurumda.

Gün çakmak çakmak...
Dökülen onca yaprak
Hani, önümde yığılı...
Hani, basmaya kıyamadığım
Bir renk misali
İçimde açan çiçekler
Diklemesine saptadığım bir hece
Aşk iken o münferit kelime
Neler neler saklı içinde

Gıybet ürünü kimi insan
Kıymet vermedikleri türlü türlü lisan
Haraca kesen zalim
Hüznüme ekmek doğrayan kurşun misali
Ağrlığında acı ve kasvet
Elbet dinecektir de gecenin hükmünde
Serili olduğum yalnızlığın indinde
Bir koşu ulaştığım o devasa bulut
Takriben binlerce ömrü içinde saklayan umut

Devşirme bir sancı ile uyandım güne
Mabedim ya da makberim ya da manen asılı olduğum göğe
Kimse misillemede bulunan
Kimlik kaygımdan da soyutlandım soyutlanalı
Ve işte somut bir hale
Dönüştürmekle iştiğal
Haletiruhiyemde saklı nice şafak
Saydığımından da öte
Saymanı evrenin
Sarmalında bunca gizemin
Sapla samanı ayırt edemeyen ne çok kimliğin
Derbeder ettiğini de sanmasın hani kimse

Mademki Allah var gam yok
Mademki seyrindeyim evrenin
Matbu bir mühür
Mahzun bir rengin
Bir de mutabık olduğum enginliğin

Ve işte haşmetinde İlahi Sevginin
Aş erdiğim yeni bir gün yeni bir hayat
Aydınlanma vaktimdir belki de
Su katılmamış bir hasret
Suda batan kayıklarım misal
Sadece umutla hemhal
Aş erdiğim
Baş verdiğim
Başımdan savsaklamadığım kadar öznemin
Özlemde
Seyrinde semanın
Ne hikmetse
Yalnızlığın da hicretinde
Susuverdiğim

Bir gonca ve de muadili
Bir gül bir karanfil
Bir de ıslıklandı mı sözcüklerin hakkaniyeti
Aşkın şiddeti
Kurulu düzenin nimeti
Kurmaca hayatlardan değil mademki benimki
Kurgu olmasa bile hüznün
Haiz olduğum iman gücünün
Tek servetim olduğuna delalet

Şiddetle atan kalbim
Acım ve açım ve aymazlığında tüm cihanın
Bir teamül ki şiir
Bir de tedavülden kalkmış iken huzur ve sevgi
Gel gör ki:
Baş vereni nasip eden mademki yüce Rabbim
Açmadığı kapı yoktur
Açmaza düştüğümde başımı yasladığım Ulu Çınar
Hacminde değil hicvinde hiç değil
Sığındığım ve yaslandığım Yüce Dağ
Nasıl ki dağına göre de kar veren
Kandıgım ne ki şu cihanın yalanlarına
O, dedi mi ki:
"Ol"

Ve işte kayrasında düzeneğin
Olmazın oluru düşlerin, sadık kaldığım yeminlerin...